

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania B. K.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.
o prawo do świadczenia postojowego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 24 czerwca 2021 r.,
zażalenia odwołującej się na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 11 maja 2021 r., sygn. akt III AUz (...),

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

B. K. (ubezpieczona) wniosła osobiście zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z 11 maja 2021 r., III AUz (...), którym Sąd Apelacyjny odrzucił jako niedopuszczalne zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w R. z 22 marca 2021 r., IV U (...). Jako podstawę odrzucenia zażalenia Sąd drugiej instancji wskazał niedochowanie przez ubezpieczoną terminu na złożenie wniosku o doręczenie odpisu postanowienia Sądu Okręgowego wraz z uzasadnieniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed

Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Samodzielny, osobisty udział strony w postępowaniu kasacyjnym, bez reprezentacji przez adwokata lub radcę prawnego, zależy od tzw. zdolności postulacyjnej, przyznanej jednak w art. 87¹ § 2 k.p.c. wyłącznie osobom posiadającym wykształcenie prawnicze i dodatkowe kwalifikacje w zawodach prawniczych, do których żaląca się nie należy.

Przymus zastępstwa strony przez profesjonalnego pełnomocnika ma charakter bezwzględny, co oznacza, że strony muszą być w tym postępowaniu reprezentowane przez adwokata lub radcę prawnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2012 r., I CO 10/12, LEX nr 1170207). Istota przymusu adwokackiego prowadzi zaś do wyłączenia w postępowaniu przed Sądem Najwyższym zdolności strony do podejmowania przez nią osobiście czynności procesowych (tzw. zdolności postulacyjnej). To powoduje, że czynności podejmowane przez stronę osobiście są bezskuteczne (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 6 lutego 2013 r., V CZ 88/12, LEX nr 1294195 oraz z dnia 7 stycznia 2014 r., II PZ 30/13, OSNP 2015 nr 6, poz. 80).

Należy też podkreślić, że zgodnie z art. 130 § 5 k.p.c., pismo kierowane do Sądu Najwyższego, sporządzone z naruszeniem obowiązku adwokacko-radcowskiego, obarczone jest nieusuwalną wadą i podlega zwrotowi, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Odmienność rygoru niedochowania tego obowiązku dotyczy szczególnej kategorii pism procesowych, jakimi są środki zaskarżenia, które generalnie z powodu braków formalnych i niezachowania wymagań ustawowych podlegają odrzuceniu, a nie zwrotowi. Ze względu na systemową konieczność zapewnienia jednakowej treści rozstrzygnięciom, wydawanym w przypadku środków zaskarżenia niespełniających ustawowych wymagań, przyjęto zatem, że każdy z takich środków, adresowany do Sądu Najwyższego, który został osobiście sporządzony przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej, podlega odrzuceniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 marca 2018 r., I CSP 2/18, LEX nr 2508154). Dotyczy to wszystkich środków zaskarżenia rozpoznawanych przez Sąd Najwyższy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 listopada 2018 r., II UZ 25/18, LEX nr 2574435).

Ponadto, zażalenie jest niedopuszczalne. Stosownie do art. 394¹ § 1 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Natomiast zgodnie z § 1¹ tego przepisu zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego w przedmiocie odrzucenia zażalenia wydanego w niniejszej sprawie nie przysługuje.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odrzucił zażalenie na podstawie art. 130 § 5 *in fine* w związku z art. 398⁶ § 3 i art. 394¹ § 3 k.p.c.